

Cultura

SECTOR EDITORIAL

Màrius Serra mata monjos a Montserrat

L'escriptor imagina una sèrie de crims eclesiàstics a la novel·la 'Fora de joc a Montserrat'

NÚRIA JUANICO LLUMÀ
BARCELONA

De tots els escenaris espirituals de Catalunya, Montserrat és probablement el més poderós. "El valor simbòlic que té Montserrat relacionat amb la catalanitat és d'una densitat notable", afirma l'escriptor Màrius Serra, a qui la forta càrrega espiritual i cultural de la muntanya no l'espanta. A la seva última novel·la, *Fora de joc a Montserrat* (Empúries), l'escriptor ha imaginat tot un seguit de morts eclesiàstiques que traslaben una trobada internacional d'experts en jocs de taula.

Es tracta de la tercera entrega de la sèrie Comas i Coma, que va arrencar amb *La novel·la de Sant Jordi* (Amsterdam, 2018) i va continuar amb *Jugar-s'hi la vida* (Amsterdam, 2019). La primera transcorria un 23 d'abril, la segona se centrava en la Revolució dels Clavells del 25 d'abril i ara aquesta tercera salta dos dies endavant, fins al 27 d'abril, el dia de la Mare de Déu de Montserrat.

Serra té un vincle directe amb Montserrat. "Ho conec bé, solia anar a escriure a les cel·les i havia anat a fer conferències a l'escolania. La seva excel·lència em fascinava. És obvi que és un escenari impressionant i un pol d'atracció", explica l'autor. El que més li interessava del conjunt patrimonial és "la dimensió tan potent que té en la cultura de masses", una mica com passa amb Sant Jordi. Per explorar-la, Serra va situar-hi dos dels seus personatges

Màrius Serra (Barcelona, 1963) en una imatge d'arxiu. PERE VIRGILI

emblemàtics, l'Oriol Comas i Coma i la seva neboda Sol. Mentre participen en el Ludocànon, una iniciativa per triar els cent millors jocs de la història, topen amb un monjo penjat en una de les habitacions de l'hotel. Aviat descobriran que aquella mort no és accidental i que està relacionada amb altres crims recents de monjos. La investigació els portarà

Marca
La novel·la combina la intriga amb els jocs lingüístics

fins als anys 70, i Serra aprofita el viatge en el temps per situar a la trama jocs infantils com l'arrencacebes, el cavall fort i el mocador.

Fora de joc a Montserrat combina la intriga amb l'enginy i els jocs lingüístics marca de la casa de l'escriptor, que també fa aparèixer els abusos sexuals a la novel·la. "La Sol anomena els monjos braguetaillers

gues i, quan sospita de les morts, de seguida pensa que potser hi ha algun cas d'abusos al darrere. La realitat va per una altra banda, però la possibilitat em semblava absolutament indefugible de tractar en un plantejament de gènere com el que feia", assenyala Serra, que per a aquesta part de la història s'ha cenyit a l'informe de la comissió de Montserrat fet públic l'any passat arran dels casos d'abusos del germà Andreu Soler. "M'he acollit al que ja es coneix. Una novel·la fa més preguntes que no pas respostes", afegeix.

Un xoc generacional

Per primera vegada Serra s'abandona a si mateix com a narrador i dona la veu a la Sol, una noia d'entre 25 i 30 anys amb un nòvio boomer, el periodista Garota. "M'interessa molt veure el canvi de mirada que aquesta generació aborda. La Sol resulta profundament refrescant i té una relació conflictiva amb la llengua. Com que el seu entorn és de boomers, li diuen que parla com els vells", subratlla Serra.

La novel·la també és una reivindicació dels jocs de taula com a elements culturals, una petició recurrent entre creadors i jugadors però que encara no ha assolit aquest reconeixement polític i social. "Els antropòlegs situen el naixement del joc al voltant de la cultura i de la religió. Té una càrrega simbòlica que el situa molt a prop del ritual. El joc ha de tenir un estatus de cultura perquè és un àmbit cultural", afirma l'escriptor. —

Els jocs de taula volen ser considerats cultura (com els videojocs)

N.J.LL.
BARCELONA

La reivindicació no és nova, però el llançament del bo cultural del govern espanyol ha tornat a atiar el foc. Creadors, editors, distribuïdors, botiguers i jugadors reclamen que els jocs de taula siguin considerats béns culturals i que, per tant, esdevinguin una opció més per als joves que faran 18 anys el 2022 i rebran 400 euros per gastar-se en cultura. "No hi ha cap polític que negui que els jocs de taula són cultura. És una opinió unànime entre psicòlegs, historiadors, intel·lectuals. Tothom hi està d'acord", afirma

el soci director de l'empresa editora de jocs, còmics i revistes Devir, Joaquim Dorca.

Però a la pràctica els jocs de taula queden fora de la consideració cultural i tenen un 21% d'IVA. "Tota la indústria viu fora del sistema cultural, però no hauria de ser així. Els jocs de taula són una experiència cultural en si mateixa. Reunir gent i jugar no és només entreteniment. S'aprèn, es comparteix, cada vegada es crea un relat nou", defensa Dorca. La petició, afegeix, té encara més sentit pel fet que el govern espanyol ha inclòs els videojocs dins el bo cultural però n'ha deixat fora els jocs de taula. "Un jugador de 18 anys té tot el dret de triar comprar-se un joc

Petició
El sector vol ser inclòs en el bo cultural per gastar-se els 400 euros

de Vlaada Chvátal en comptes d'un videojoc d'Electronic Arts per passar l'estona, a compte de l'ajut del bo cultural", reclama el director de Devir. L'empresa és editora en català, castellà i portuguès de jocs com *Carcassonne*, *Catan* i *El Codi Secret*, i creadora de jocs com *The Red Cathedral* i *Bitoku*, l'últim èxit de la Spiel Messe, la fira de jocs de taula més important del món.

Per aconseguir que el govern espanyol canviï l'estatus del joc de taula, diversos agents de la indústria han engegat una campanya de recollida de firmes a Change.org. "No volem ser subvencionats. La indústria del joc de taula estatal viu un molt bon moment internacional-

ment. Hi ha molt de talent, molta feina ben feta i un munt d'empresadors competents amb una mà lligada a l'esquena amb alemanys, francesos o americans. Però calen ajudes perquè puguem anar a fires i impulsar els creadors", afegeix Dorca. Per al sector dels jocs de taula, la competència directa és ara mateix el cinema o els videojocs. "Tinc la sensació que quan paguem impostos van directament a subvencionar aquesta competència, tot i que nosaltres també fem lleure -assenyala Dorca-. Paguem un munt d'impostos sense queixar-nos ni demanar ajudes, d'acord, però destinar els nostres diners a afavorir la competència és insultant". —